

C40 – FIN2

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

5 december 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIËN EN BEGROTING

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het afbouwen van de vastgoedbevak Serviceflats Invest voor senioren	1
Met redenen omklede motie	6
Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de recente uitspraken van de gouverneur van Limburg in het kader van een ontmoeting tussen vertegenwoordigers van de LRM en de GIMV	6
Vraag om uitleg van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de nieuwe regeling waarbij niet langer vermindering van onroerende voorheffing wordt verleend aan mindervaliden met een oud Nederlands invaliditeitsattest	11

Voorzitter: de heer Sven Gatz

Interpellatie van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Ruimtelijke Ordening, tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, en tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het afbouwen van de vastgoedbevak Serviceflats Invest voor senioren

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, na de harde cijfers van de begroting, is het misschien vreemd om in een meer softe welzijns sfeer terecht te komen. Toch gaat het om een harde materie. Ik wil het hebben over een PPS, iets wat u, mijnheer de minister, na aan het hart ligt. Het gaat om een PPS voor de bouw van serviceflats.

U weet beter dan wie ook dat onze generatie en de generatie die net iets ouder is, de jonge senioren, het beter hebben dan ooit. De mensen zijn eigenaar van hun huis, beschikken over een behoorlijke spaarpot en hebben nog heel wat gezonde levensjaren voor de boeg. Ze weten echter ook dat hun geluk nogal broos is. In deze veranderende tijden is het niet evident dat wie later zorgbehoevend wordt door zijn kinderen in huis wordt genomen of voldoende beschut zal kunnen wonen.

Mijnheer de minister, jonge senioren willen daarom investeren in hun oude dag. Dat is niet nieuw. Uw voorganger, toenmalig bevoegd minister mevrouw Demeester, had dit in 1996 al goed begrepen. Ze heeft eens rondgekeken in haar omgeving en zag dat er heel wat mensen bereid waren om te investeren in een serviceflat voor hun oude dag, op voorwaarde dat ze er gebruik van kunnen maken op het moment dat ze hem nodig hebben.

In 1996 werd door minister Demeester een akkoord gesloten met Vastgoedbevak Serviceflats Invest nv. Ze had een heel slim plan. Iedereen kon aandelen kopen van de vastgoedbevak. Deze aandelen garandeerden niet alleen een beursgebonden opbrengst, maar verzekerden de koper er bovendien van dat wie 10 aandelen in bezit had gedurende 5 opeenvolgende jaren, op de leeftijd van 75 jaar voorrang kon eisen voor het verwerven van een serviceflat die werd gebouwd door Vastgoedbevak Serviceflats Invest nv.

Dat mevrouw Demeester een schot in de roos had, bleek duidelijk toen de uitgifteperiode voor de vastgoedbevak werd opgestart. Ik heb een schriftelijke vraag van 21

maart 1996 van uw goede collega en partijgenoot, de heer Vermeiren, opgediept. Hij vroeg aan de toenmalige minister van Financiën een stand van zaken over de net opgestarte Vastgoedbevak Serviceflats Invest nv. Uit het antwoord van de minister bleek wat het totale inschrijvingsbedrag was waarop werd ingetekend tijdens de eerste uitgifteperiode. De eerste uitgifteperiode zou normaal gezien lopen van 14 november tot 13 december, maar werd al afgesloten op 18 november. Op 4 dagen tijd werd 4,4 miljard Belgische frank verzameld via 10.000 aandelen. Het was een enorm succes. Nochtans werd geen immense campagne gevoerd naar aanleiding van de uitgifteperiode van de aandelen. Bovendien werd de uitgifteperiode beperkt tot slechts 4 dagen omdat men dacht dat de realisatie van 5000 serviceflats misschien niet zou lukken. Degenen die intekenden om met Serviceflats Invest serviceflats te bouwen, bleken immers veel minder enthousiast te zijn. Op dat ogenblik werd beslist om af te wachten. In alle brochures die sinds 1995 door de vastgoedbevak werden verspreid, stond dat er een nieuwe tweede uitgifteperiode zou volgen. Wie er in de eerste periode niet in geslaagd was om de vereiste 10 aandelen te verzamelen om het voorrecht te realiseren, kon zijn aandelenpakket in de volgende fase aanvullen.

Het was duidelijk dat de vrees van de toenmalige minister van Financiën en van de vastgoedbevak gegrond was. In plaats van 5000 flats te realiseren op 10 jaar tijd, tussen 1996 en 2006, is men er zelfs niet in geslaagd om 1000 flats te bouwen. De oproep om kapitaal te investeren was een enorm succes, maar bij de bouw van serviceflats is sprake van een failliet.

Mij was bekend dat Vastgoedbevak Serviceflats Invest niet al te goed werkte. In een vorig leven, toen ik nog deels de bevoegdheid had voor het seniorenbeleid en voor de serviceflats, heb ik getracht om samen met de minister bevoegd voor huisvesting, tot een akkoord te komen. De oorzaak waarom de vastgoedbevak er niet in slaagde om 5000 flats te realiseren, was tweërlei: het geld was op de bank een stuk goedkoper en de vzw's van Caritas waren absoluut niet happig om te bouwen. De vzw's verkozen de vroegere VIPA-financiering met 60 percent directe subsidiëring en direct eigenaarschap, boven de onkostenvergoeding van de Vlaamse overheid voor 18 jaar voor de kosten van de vastgoedbevak. Dat is het systeem dat we nu met VIPA zullen organiseren. Blijkbaar zijn de geesten er nu wel rijp voor, maar toen absoluut niet.

Er was ook een akkoord tussen de Vlaamse Regering en de vastgoedbevak om geen serviceflats te financie-

ren buiten het systeem dat was afgesproken met Serviceflats Invest. Er zou met andere woorden geen directe subsidiëring meer zijn voor de bouw van serviceflats. Op dat vlak is het fout gelopen, want in de sociale huisvesting kende men het systeem van aanleunwoningen. Eigenlijk waren dat serviceflats, ze heetten alleen niet zo. Voor aanleunwoningen bleef de 60/40-subsidiëring wel gelden en evolueren.

U weet dat ik destijds met vier ministers van Huisvesting heb onderhandeld. Elke keer dat er bijna een akkoord was, was de minister weg. Daarna was ik weg en nu is de Vastgoedbevak Serviceflat Invest weg en dat vind ik verschrikkelijk spijtig. Ik viel bijna van mijn stoel toen ik heel toevallig de site opende van Vastgoedbevak Serviceflats Invest. Ik zag dat op 8 november u, minister Vervotte en minister Keulen in de Vlaamse Regering een addendum hebben goedgekeurd bij het akkoord met Serviceflats Invest waardoor de vastgoedbevak maar 2000 flats moet realiseren en daar 5 à 7 jaar tijd voor krijgt. Bovendien worden de vergoedingen die de Vlaamse Regering betaalt, opgetrokken van 18 tot 24 jaar om het geheel beter aanvaardbaar te maken voor de initiatiefnemers. De facto is dit het einde van Vastgoedbevak Serviceflats Invest nv. Er wordt wel gezegd dat daarna zal worden geëvalueerd, maar dan zijn we al 7 jaar verder. Het hele systeem waarbij mensen hun geld investeren in aandelen om zo een voorrecht te verwerven op een serviceflat, wordt hiermee begraven.

Ik vind dat verschrikkelijk erg omdat er al meer dan 10 jaar nood is aan serviceflats. Ik merk dat ter plaatse, ik hoor dat van de lokale besturen. Ik ben lid van het OCMW in Antwerpen. Het OCMW heeft een dikke 1000 serviceflats in zijn portefeuille en een wachtlijst van 6000 mensen. Nochtans kan men pas intekenen op de wachtlijst wanneer men 75 jaar oud is. Wie zich inschrijft moet nog 7 à 8 jaar wachten. Op dit moment wachten er dus 6000 mensen op 1000 flats. Dat is niet alleen zo in Antwerpen, ook andere lokale besturen kampen met dit probleem.

Mijnheer de minister, ik merk nu dat de lokale besturen op het punt staan om het warm water opnieuw uit te vinden. Ze stellen dat er mensen te vinden moeten zijn die willen investeren in een serviceflat als ze weten dat ze erin kunnen wonen als ze daar nood aan hebben. In Schoten werd een eigen vastgoedbevakje opgericht. Mensen uit Schoten werden opgeroepen om geld te storten zodat er serviceflats gebouwd konden worden. Het Antwerpse bestuursakkoord dat op dit ogenblik afgerond wordt, voorziet in een soort PPS-formule waarbij het OCMW financiers zoekt onder de jonge senioren die wel wat geld willen investeren op voorwaarde dat ze later een serviceflat kunnen bewonen.

U kunt natuurlijk zeggen dat het toch goed is dat dit gebeurt, maar het kost allemaal ongelooflijk veel geld.

Vorige week werd in Antwerpen het raamcontract goedgekeurd voor de juridische begeleiding van PPS-projecten die het OCMW van Antwerpen wenst te realiseren. De kost van zo'n onderhandelingsprocedure wordt geschat op 211.000 euro, exclusief btw. Ik vraag me af waarmee we bezig zijn.

Ik weet dat de regering een PPS-cel heeft geïnstalleerd bij de minister-president. Het gaat om heel dure jongens die de PPS-formules moesten uitwerken. Waar zitten die dure jongens nu? Waarom zijn ze er niet in geslaagd om opnieuw te onderhandelen over de eerste succesrijke PPS-formule van Vastgoedbevak Serviceflats Invest nv? De bevak had de bedoeling een aantrekkelijk vehikel te worden waarop plaatselijke besturen en OCMW's konden inschrijven. Nu vinden de plaatselijke besturen opnieuw het warm water uit. Ze betalen daarvoor vooral heel dure advocatenkantoren en adviesbureaus of 'makelaars in koffie' – zoals ik ze noem. Die kantoren en bureaus worden nog maar eens rijker gemaakt.

Mijnheer de minister, ik vind dit alles heel erg, vandaar mijn vragen. Hoe is het in godsnaam mogelijk dat u, een beetje in stilte, Vastgoedbevak Serviceflats Invest niet echt ten grave draagt, maar toch op de dienst palliatieve zorg zet?

Werd hierover met de lokale besturen overlegd?

Hoe zal de Vlaamse overheid voortaan een aangepast beleid voor woongelegenheden voor senioren realiseren? Hoe zal zij een antwoord geven op de vergrijzing in Vlaanderen? Hoe zal zij aan de lokale besturen instrumenten geven om de PPS-formule, die absoluut succesrijk is, toe te passen?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: De reden dat er iets wordt gedaan aan de bevak is ook te wijten aan het feit dat ze niet altijd even goed heeft gewerkt. We mogen dat zeker niet enkel verwijten aan de huidige minister van Welzijn. Ze heeft de situatie geërfd van de vorige minister.

Tot nog toe zijn er 1037 flats gebouwd. Dat is veel minder dan verwacht. Het is duidelijk dat er iets moet gebeuren met die bevak. Er moet een beter beleid worden gevoerd om te voldoen aan de grote vraag. Er worden ook heel wat projecten uitgevoerd naast die van de bevak.

De vraag is waar men naartoe wil. Uit de begroting hebben we kunnen opmaken dat er dit jaar geen privéprojecten zijn. Er is gewoon geen vraag naar financiering via die bevak. Met privéprojecten bedoel ik projecten van zowel vzw's als van commerciële onderne-

mingen binnen de service flats. Dat wijst er niet op dat de vzw's en de commerciële sector niet zou investeren. De bevakformule is gewoon niet interessant genoeg.

Mijnheer de minister, waar wilt u wel naartoe? Ik ben er zeker van dat u en uw collega's aan alternatieven denken om wel te voldoen aan de vraag vanuit de sector. Tot nog toe hebben we daarover echter heel weinig informatie gekregen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borghth heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borghth: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Roex. Destijds is men inderdaad tot het inzicht gekomen dat er veel serviceflats nodig zijn om aan de vraag te voldoen. De vraag was groter dan wat het beschikbare budget kon dragen. Dat is ook de reden dat naar andere formules werd gezocht. Toen werd geopteerd voor wat als de voorloper van de PPS-formule kan worden beschouwd. Men wou zorgen voor de creatie van serviceflats daar waar de nood het hoogst was.

Er waren heel wat fiscale voordelen voor de bezitters van aandelen. Ze waren vrijgesteld van successierechten. Het dividend werd vrijgesteld van roerende voorheffing. Wie 10 aandelen bezit, heeft nu vanaf de leeftijd van 75 jaar het voorrecht om een serviceflat te betrekken. Dat voorrecht is ook een van de problemen. Bij deze interpellatie gaat het echter over het fiscale aspect.

Ik heb begrepen dat er een fiscaal sturingsinstrument zou worden ingevoerd om de zaak te actualiseren. Mijnheer de minister, ik dacht dat u bereid was om daarover na te denken en met minister Vervotte van gedachten te wisselen. Zijn er al stappen ondernomen inzake de fiscale sturingsinstrumenten?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben natuurlijk uitermate tevreden dat ik op deze interpellatie mag antwoorden. U zult echter moeten toegeven dat het onderwerp betrekking heeft op beleidsdomeinen binnen Welzijn en Wonen. In mijn repliek zal ik me focussen op de elementen en de vragen die betrekking hebben op de financiële aspecten van het dossier. Na overleg met beide ministers zal ik ook een kort antwoord geven dat werd voorbereid door minister Vervotte en minister Keulen. Die elementen zullen ongetwijfeld worden opgepikt voor een uitvoerig en boeiend debat in de respectieve commissies.

Mevrouw Vogels, ik wil de grootst mogelijke duidelijkheid verschaffen. De vastgoedbevak noch de activiteiten van Serviceflats Invest – dat nota bene een privé-initiatief is – worden afgebouwd, wel integendeel. Het

addendum op de overeenkomst van 1995 is er net gekomen om de oorspronkelijk beoogde 2000 flats in de loop van de volgende jaren met een aan grote mate van zekerheid grenzende waarschijnlijkheid daadwerkelijk te realiseren. Mevrouw Roex en mevrouw Van der Borghth hebben gezegd dat er niet echt van een groot succes kan worden gesproken. Met het huidige systeem vertraagt het investeringsritme alsmear meer.

Mevrouw Vogels, we konden dan ook opteren om niets te doen. U zegt zelf dat u de afgelopen vier à vijf jaar initiatieven hebt genomen om te zorgen voor een nieuwe dynamiek. We konden er ook voor kiezen om opnieuw rond de tafel te gaan zitten met Serviceflats Invest om na te gaan of er niet op de een of andere manier kon worden gezorgd voor een nieuwe investeringsdynamiek om bepaalde beleidseffecten, met name de bouw van serviceflats door de privévastgoedbevak, te bekomen.

Zo wordt nu de subsidiëring aan de initiatiefnemers – en dat zijn vooral OCMW's – met maar liefst 33 percent verhoogd. Indien de subsidieperiode wordt verlengd van 18 naar 24 jaar voor een gelijkblijvend subsidiebedrag van 961,83 euro per jaar, dan verhoogt het financiële engagement van de Vlaamse Gemeenschap van 17.312,94 euro naar 23.083,92 euro per flat. Dat is een sterk positief signaal aan nieuwe, potentiële investeerders, en in het bijzonder aan de eigen openbare besturen.

Bovendien wordt de maandelijkse canon – de huur als percent op de bouwkost – die initiatiefnemers aan Serviceflats Invest betalen, ook marktconform gemaakt. Dat is niet onbelangrijk. Als we rekening houden met de substantiële daling van de rentetarieven over de afgelopen tien jaar, dan betekent dit dat de maandelijkse te betalen canon veel lager ligt dan aanvankelijk het geval was. Dat is opnieuw een sterk signaal aan nieuwe potentiële investeerders.

Zowel de hogere subsidiëring als de lagere huur betekent dat er een enorme financiële stimulans kan worden gegeven aan de OCMW's. Dat sterkt me meer dan ooit in de overtuiging dat we met het addendum van de overeenkomst van 17 januari 1997 datgene geprobeerd hebben wat u zelf vraagt: trachten een relatie te leggen met het investeringsprogramma van deze privévastgoedbevak.

Van contractbreuk is dus hoe dan ook geen sprake. Ik zou het veeleer hebben over contractversterking. In samenspraak met de vastgoedbevak hebben we de onderhandelingen aangeknoopt om te komen tot dit initiatief.

In verband met de uitgifteprospectus verwijs ik naar bladzijde 12, punt 18 van die prospectus. Met betrek-

king tot toekomstige uitgiften van aandelen en voorkeurrecht staat er: “De tweede uitgifte zal worden geprogrammeerd in functie van de toekomstige financieringsnoden van de bevak en in functie van marktomstandigheden.”

Mevrouw Vogels, u weet even goed als ik dat er momenteel niet meteen een bijkomende kapitaalbehoefte is. Het kwam er vooral op aan om een beter financieel rendement te garanderen voor de investeerders, zodat de financiële instapdrempel substantieel lager werd. Daar wrong het schoentje. In dat verband hebt u trouwens zelf initiatieven genomen. Met deze aanpassing zijn we daaraan tegemoet gekomen.

Op 17 maart 2004 heeft de raad van bestuur van Serviceflats Invest beslist om een externe financiering aan te gaan in plaats van een kapitaalverhoging door te voeren, zoals aanvankelijk was bepaald in de prospectus. U weet wie toen bevoegd was voor deze aangelegenheid.

Niet onbelangrijk om weten, is dat de schuldnorm voor vastgoedbevaks werd versoepeld. Het KB van 10 april 1995 betreffende de vastgoedbevaks bepaalde dat de schuldenlast maximaal 33 percent van de totale activa mocht bedragen.

Op heden mag die schuldenlast 65 percent bedragen. Dat is een verdubbeling van de last die men mag aangaan op de activa. Daardoor stijgt natuurlijk de ontleningscapaciteit. Dat betekent dat de nv Serviceflats Invest ten opzichte van het bestaande eigen vermogen tweemaal meer aan schuldfinanciering mag doen in vergelijking met 1995. Daardoor is de nood aan een kapitaalsverhoging op dit moment niet aanwezig.

Aangezien schuldfinanciering een goedkopere financieringsvorm is dan uit eigen vermogen, zeker wanneer er een gegarandeerd dividendrendement bestaat van 7 percent op het eigen vermogen, kan ik deze beslissing alleen maar als een daad beschouwen van gezond financieel beheer van een bevak die vooral streeft naar een verhoging van het rendement.

Er kan geen sprake zijn van een afbouw van het systeem van Serviceflats Invest. Ik heb er mijn uiterste best voor gedaan om een doorstart mogelijk te maken. We moeten nu nagaan wat de effecten zullen zijn en of de initiatiefnemers opnieuw trek zullen krijgen om deze vorm van financiering van serviceflats te stimuleren.

Mevrouw Vogels, voor uw tweede vraag ben ik te rade gegaan bij minister Keulen. Hij heeft het addendum enkel en alleen ondertekend aangezien het ook via de begroting van Huisvesting in de verdere subsidiëring voorziet van de infrastructuur bij de realisatie van dit soort serviceflatprojecten. Hij stelt verder dat er geen overleg is gepleegd met de lokale besturen. Eigenlijk

zegt hij met zoveel woorden dat het voor hem niet relevant was om een dergelijk overleg op te starten omdat hij bij de ondertekening van het addendum optrad als minister van Huisvesting.

Minister Vervotte wil de regelgevende basis waarop het ouderenbeleid is gestoeld, actualiseren. De woon-, leef- en zorgbehoeften van de ouderen zijn sinds het Ouderendecreet van 1985 aanzienlijk veranderd. Ik neem aan dat niemand daaraan twijfelt. Daarom zal er werk worden gemaakt van het beter op elkaar afstemmen van wonen en zorg. Er zijn trouwens nieuwe, interessante en grootschalige proefprojecten in voorbereiding. Inmiddels treden flexibel bouwen, levenslang wonen, kleinschalige wijken, kangoeroewonen of zorgwoningen meer en meer op de voorgrond.

Minister Keulen voegt eraan toe dat het kenniscentrum Duurzaam Woonbeleid een onderzoeksopdracht heeft gekregen met betrekking tot de specifieke woon- en ruimtebehoefte van ouderen. Eind van dit jaar, begin volgend jaar worden de resultaten ervan bekendgemaakt. Ze zullen deel uitmaken van het verdere overleg met minister Keulen en minister Vervotte.

Wat de budgettaire impuls betreft, heeft de Vlaamse Regering uitvoeringsbesluiten voor de alternatieve financiering van bouwdoSSIERS in, onder andere, de ouderen- en thuiszorg goedgekeurd. Zoals u weet, is het de doelstelling om de wachtlijst van de afgelopen jaren voor bouwdoSSIERS in 2 jaar tijd volledig weg te werken. Het nieuwe systeem wordt nu wel aanvaard. Dat betekent dat we een enorme impuls geven. In de loop van deze legislatuur wordt er voor een bedrag tussen 700 en 800 miljoen euro gerealiseerd.

Op 2 juni 2006 heeft de Vlaamse Regering ook de investeringswaarborg voor rusthuizen aangepast. Deze wijziging vormt de decretale basis voor verenigingen met winst oogmerk die een rusthuis uitbaten om op termijn gebruik te kunnen maken van een VIPA-investeringswaarborg. Op die manier moet het mogelijk worden de noodzakelijke onderhandelingen met investeringsfinanciers te voeren. Als ik me niet vergis, zal het uitvoeringsbesluit eerstdaags aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring worden voorgelegd. Op die manier wordt ook op dat vlak een stap voorwaarts gezet.

Op de bijkomende vraag moet ik antwoorden dat minister Vervotte me nog niet heeft gecontacteerd met betrekking tot mogelijke fiscale impulsen of financieringsstimuli in deze sector. We realiseren nu via de alternatieve financiering al heel wat. Het zou goed zijn mochten we daar nog de waarborg aan kunnen toevoegen. Door de heronderhandeling met de groep achter Serviceflats Invest hoop ik een nieuwe doorstart te kunnen garanderen. Over twee jaar zullen we het weten.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik trek twee belangrijke conclusies uit uw antwoord. Blijkbaar zijn we in het kleine Vlaanderen niet in staat tot een coherent beleid, want ik wordt van het kastje naar de muur gestuurd. Ik heb namelijk dezelfde vraag gesteld aan minister Keulen, maar die antwoordde alleen bezig te zijn met het openbare domein. Minister Vervotte zei dan weer dat ze alle rusthuizen had gedaan, en dat ook de lokale besturen allerhande dingen doen bij de onderhandelingen over een bestuursakkoord.

Het is bijzonder spijtig, want dit is niet een bevoegdheid van één iemand. Het is een zorg die te maken heeft met de vergrijzing van de bevolking, en ons juist daarom allemaal een beetje wakker zou moeten houden. We moeten proberen de verschillende instrumenten in elkaar te laten passen.

Ik wil zelfs nog een stapje verder gaan. De wachtlijsten voor serviceflats zijn lang. Men moet 75 zijn om te kunnen inschrijven en dan nog eens 7 tot 8 jaar wachten vooraleer er een flat ter beschikking komt. Duizenden mensen blijven daardoor veel te lang in hun huis. Dat huis is intussen vaak veel te groot, en ze investeren er niet meer in, zodat het slecht wordt onderhouden. Dat is spijtig. Als zij naar een serviceflat zouden kunnen, zouden meer eengezinswoningen op de markt komen, wat de prijzen van de koopwoningen zou drukken. Bovendien kunnen die huizen dan gerenoveerd, en dus geïsoleerd, worden zodat we weer meer beantwoorden aan de Kyotonorm. Alles hangt dus samen. We moeten ophouden voor allerlei zaken te verwijzen naar iemand anders die bevoegd zou zijn. Sommige dingen moeten nu eenmaal globaal worden aangepakt.

Ik heb geen antwoord gekregen op de vraag of het niet de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse overheid om de lokale besturen een soort carcan te bieden. Ik hoor u zeggen dat u dat doet, aangezien de samenwerking met de vastgoedbevak niet wordt afgebouwd en er eigenlijk een doorstart wordt gemaakt. Maar waarom gebeurt dat dan stoemelings, en niet met een grote campagne? Waarom worden de lokale besturen er dan niet bij betrokken? Waarom wordt er geen nieuw verbeterd aanbod gedaan in het kader van de vastgoedbevak aan de besturen die serviceflats willen bouwen, en wordt er niet meegedeeld dat er 24 jaar in plaats van 18 jaar betaald zal worden?

U moet kiezen: ofwel een doorstart, ofwel palliatieve zorgen om ervoor te zorgen dat niemand een ander de duivel kan aandoen.

Minister Dirk Van Mechelen: Het gaat hier om een private vennootschap die steun ontvangt van het Vlaamse Gewest. Ze heeft als opdracht zelf haar product op de

markt te positioneren. Ik kan de zaken toch niet om draaien en als Vlaams minister van Begroting reclame maken voor een private bevak? We hebben dat ooit eens voor auto's gedaan. Als ik dat doe, mag ik me morgen hier weer verantwoorden.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Demeester heeft het destijds gedaan door senioren op te roepen om te investeren.

Minister Dirk Van Mechelen: Het kan vanuit Welzijn wel als instrument worden meegegeven.

De essentie van de zaak is volgens u dat we het systeem afgebouwd hebben, maar ik draai het om. Ik zorg er juist voor dat het overleeft. Het kan nu doorstarten, en ik hoop ook dat het een tweede adem vindt. Het is complementair aan het VIPA-systeem. Dat is volgens u toch de weg die we moeten gaan?

Mevrouw Mieke Vogels: Dat vraagt ook dat u een oplossing zoekt, en daarvoor is de samenwerking van alle partners in de regering nodig. De doorstart kan er maar komen als er een globale visie is op de manier waarop we seniorenflats gaan bouwen. Als we in Huisvesting bij aanleunwoningen blijven en her en der via alternatieve manieren serviceflats financieren, dan kunnen we nooit aan het contract met de vastgoedbevak voldoen.

Als het een doorstart is, dan moet het contract helemaal opnieuw bekeken zijn en dan wordt er een nieuwe dynamiek aan gegeven, zodat het niet blijft bij 500 flats over de komende 7 jaar terwijl er duizenden nodig zijn. We moeten dan meer doen dan we nu doen met een addendum dat stoemelings getekend wordt zonder enig overleg met potentiële initiatiefnemers zoals de OCMW's.

Ik noteer dat u dit een doorstart noemt. Ik zal er reclame voor maken, en dan zult u wel zien dat u in veel te weinig hebt voorzien.

Minister Dirk Van Mechelen: Juist niet. Nu kan door de gewijzigde spelregels van de bevaks het dubbel van het eigen vermogen geleend worden. Dat zal eerst uitgeput worden. Bovendien komt de financiering van de markt, waar het geld nota bene te rapen valt. Als er met een kapitaalsverhoging wordt gewerkt, is er een gegarandeerd rendement op het eigen vermogen. Dat ligt vandaag hoger dan de kost van de financiering op de private markt. Daarom zijn ze bij mij terecht gekomen.

Ik heb hen geholpen met een nieuw kader en een marktconforme vergoeding. Ze hebben dus nu het nieuwe spelkader om op de markt te komen waarnaar ze gevraagd hebben. We hebben er bij Financiën en

Begroting alles aan gedaan om hun die kans te bieden. Nu is het aan hen om zich op de markt te begeven en aantrekkelijk te zijn. Dat is hun opdracht. Die opdracht kan niet van de private bevak naar de overheid verschuiven.

U vraagt of Vlaanderen wel ziet waar het mee bezig is, maar iedere minister weet heel goed waarmee hij bezig is. Zo is de meeneembaarheid van de registratierechten een van de mooiste mogelijkheden die Vlaanderen kan creëren om te stimuleren dat grote woningen worden verlaten voor kleinere en dus aangepaste huisvesting.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat klopt, maar dan moet die kleinere aangepaste huisvesting voorhanden zijn. Ik verwijs naar Nederland waar het allemaal meer programmatisch en daadkrachtiger wordt aangepakt. Hier modderen we maar wat aan. We zeggen 5000 flats, en we realiseren er 500. Dat betreurt ik. De lokale besturen zijn zich daarvan bewust en willen het initiatief nemen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door mevrouw Vogels werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de recente uitspraken van de gouverneur van Limburg in het kader van een ontmoeting tussen vertegenwoordigers van de LRM en de GIMV

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben een trouwe lezer van het Belang van Limburg, maar ook van andere kranten, wees niet verontrust. Wat ik wil aanhalen, heeft trouwens ook in andere kranten gestaan. Ik noem het de goednieuwsshow, naar analogie met die van Evangelische Omroep in Nederland, voor wie er in de wereld altijd wel iets goeds gebeurt.

Mijnheer de minister, jammer genoeg kan ik me alleen maar baseren op krantenartikels. Ik kan niet altijd in deze commissie aanwezig zijn, maar ik heb wel, zoals elk jaar, uw beleidsbrief gelezen. Ik kom straks even terug op deel C, het economisch overheidsinstrumentarium. Ik heb ook de tabel bekeken van de monitoring van de uitvoering van het Limburgplan. De afspraak in

de Vlaamse Regering is dat die om de zes maanden wordt geactualiseerd, zodat we via een fichesysteem alles kunnen volgen.

Nu lees ik in de krant dat gouverneur Stevaert vindt dat er een soort "versnellingsbank" zou moeten komen in de Limburgse Reconvertiemaatschappij. Ik heb het even opgezocht. Eerst dacht ik dat het een versnellingsbak moest zijn, maar daar heeft het niets mee te maken, wel met geld. Verder las ik dat door die versnellingsbank bij de LRM – ik wist niet dat dit een opdracht van de LRM was – het Limburgplan in versneld tempo wordt uitgevoerd. Dat zou ons een voorsprong geven. Het betreft uitspraken van de gouverneur bij een ontmoeting met vertegenwoordigers van de LRM – ik neem aan de voorzitter of de nieuwe algemeen directeur – en de afgevaardigde bestuurder van de GIMV, de heer Boogmans.

De gouverneur verwacht blijkbaar veel van de mondelinge afspraken die bij deze ontmoeting in zijn ambtswoning zijn gemaakt. Blijkbaar, aldus de pers, hebben de LRM en de GIMV elkaar gevonden. Ik heb in de wandelgangen echter vernomen dat ze zich bij de LRM een aap schrokken toen ze dat lazen. Ze waren verwonderd dat dit de nieuwe tendens was, maar ik benadruk dat het geruchten zijn.

De GIMV wil nu toch in Limburg investeren. Voor de aardigheid heb ik even het jaarverslag 2005 ingekeken, want dankzij de transparantie kunnen we dat probleemloos doen. Over corporate governance hebt u uitgebreid gerapporteerd in uw beleidsbrief. Op de website van de GIMV wordt het bedrijf dat wordt geciteerd, per land vermeld en niet met naam.

De GIMV zou kunnen participeren in drie domeinen: corporate investment, ICT en life science. Voor corporate investment gaat het om het kranenbedrijf Arcomet in Paal-Beringen en groenteverwerker Scana Noliko in Bree. Voor ICT gaat het om een bedrijf in Herk-de-Stad. In life science participeert de GIMV in Limburg niet, hoewel u in uw beleidsbrief stelt dat we daar in toenemende mate de nadruk op moeten leggen.

Zo komt er flink wat expertise naar Limburg, maar vooral spaart de LRM op die manier geld uit. De redenering is dat wanneer de GIMV investeert, de LRM dat niet of minder moet doen, aldus onze gouverneur. Vandaar zijn pleidooi om met het uitgespaarde geld een versnellingsbank op te richten binnen de LRM. Voor een versnelde uitvoering van de projecten in Limburg kan de LRM volgens de gouverneur de nodige middelen voorschieten, om ze dan in de loop van het jaar te recupereren bij de Vlaamse overheid.

Mijnheer de minister, ik heb in uw beleidsbrief ook gelezen wat er staat over de LRM. Ik trek de activiteiten van de LRM niet in twijfel. Integendeel, ze doen

veel zinvol werk in Limburg, zeker voor de kmo's. Volgens de beleidsbrief, pagina 72, gaan ze zich toeleggen op drie dingen. Een daarvan is communicatie. Daartoe komt er een communicatiemanager. Daarnaast gaan ze aan prospectiebeleid doen, ook buiten de provincie Limburg, met een zogenaamde prospectiemanager. Het ontwerp van decreet ligt overigens morgen in de plenaire vergadering ter goedkeuring voor. Het is een heel goede ontwikkeling dat corporate governance zal worden toegepast op onder meer de PMV en de LRM.

In het kader van het decreet op de corporate governance komt er een samenwerkingsovereenkomst. De vraag is of er daarin is voorzien in de bijkomende opdracht aan de LRM om een versnellingsbank op te richten. Op pagina 87 en 88 van uw beleidsbrief, waar het over de GIMV gaat, lees ik: "De jaarlijkse evaluatie van de GIMV-strategie gaf geen aanleiding tot bijstellingen."

Ik heb dan maar alles nagekeken, om toch maar te vinden waar er staat dat er een koerswijziging komt, want dat is het wel degelijk. Ik heb ook de monitoring van 16 juni 2006 bekeken, en ook daarin heb ik niets gevonden. Van die versnellingsbank is dus niets te vinden. Ik vraag me dan ook af wat er de achtergrond van is.

Mijnheer de minister, was u op de hoogte van het onderhoud van gouverneur Stevaert met de GIMV en de LRM? Deelt u de visie van de gouverneur die uit de krantenartikels naar voren is gekomen? Gaat het hier ook om een standpunt van de Vlaamse Regering? Dat is heel belangrijk. Ik volg met veel belangstelling de LRM-ontwikkeling en het hele Limburgplan. In hoeverre was de Vlaamse Regering op de hoogte van deze nieuwe ontwikkelingen?

Welke projecten zal de LRM op die manier prefinancieren? Ik heb gehoord over het Spartacusplan, en minister Peeters heeft zijn twee missing links: het beroemde punt van Lummen en de noord-zuidverbinding, die in het programma van 2007 staan. Dat zijn trouwens de enige programma's voor Limburg die erin staan. Ik vind het heel merkwaardig omdat ze via een PPS-constructie en zo meer zouden gebeuren.

Zijn het dat soort projecten die men zal prefinancieren om ze te versnellen?

Betekent deze visie een koerswijziging, niet alleen voor de LRM, maar ook voor de andere investeringsmaatschappijen? Zo ja, op welke wijze zal de koerswijziging worden doorgevoerd?

Vond hierover overleg plaats tussen de Vlaamse Regering en de gouverneur van Limburg? Zo ja, wat was de inhoud van het overleg?

Op welke manier zullen de plannen van de gouverneur voor investeringen van de GIMV in Limburg en een

versnellingsbank binnen de LRM in concrete acties worden omgezet?

De gouverneur is in eerste instantie commissaris van de federale en de Vlaamse Regering. Op basis van welke bevoegdheden of van welk mandaat werden de onderhandelingen met de GIMV en de LRM gevoerd?

De voorzitter: De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Thieu Boutsen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik stel vast dat er twee soorten parlementsleden zijn. Er zijn parlementsleden die vragen mogen stellen over punten die behandeld werden bij de bespreking van de beleidsbrieven, en er zijn er die dat niet mogen. Het gaat om vragen die zelfs al werden ingediend voor het behandelen van de beleidsbrief, want vermits de vraag vandaag werd gesteld, moet ze al zijn ingediend voor de bespreking van de beleidsbrief. Als wij dat zouden doen, zou onze vraag in de papiermand belanden. De heer Peumans verwijst trouwens meerdere keren naar de beleidsbrief. Waarom werd deze kwestie vorige week dan niet besproken?

De voorzitter: Mijnheer Boutsen, de heer Peumans heeft zijn vraag ingediend nog voor de begrotingsbesprekingen zijn begonnen. Zijn vraag zat met andere woorden in de wachtkamer, anders werd hij wellicht al veel vroeger geagendeerd. Ik had geen enkele reden om de vraag te weigeren.

Als ik u was, zou ik de zaak trouwens niet op de spits drijven, want u hebt vorige week een vraag ingediend die perfect kon worden beantwoord tijdens het debat over de beleidsbrief. Ik heb uw vraag niet geweigerd. Ik probeer het debat hier redelijk open te laten verlopen.

Een argument temeer waarom ik de vraag aanvaard heb, is dat het om een punctuele zaak gaat, namelijk de uitspraken van een provinciegouverneur. Die staan natuurlijk niet in de beleidsbrief van de minister. Op basis van deze aanleiding kan en mag een parlements-lid een vraag stellen. Ik neem aan dat u daar geen problemen mee hebt.

De heer Thieu Boutsen: Mijnheer de voorzitter, ik heb er inderdaad geen probleem mee dat hier vragen worden gesteld, maar we moeten allemaal over dezelfde kam worden geschoren. U verwijst naar de vraag die ik vorige week heb ingediend. Die vraag betreft een punt dat niet in de beleidsbrief werd besproken. Ik hoefde er toen dus ook niet mee aan te komen.

De voorzitter: Mijnheer Boutsen, ik wil me niet verschuilen achter allerlei formalismen. Beleidsbrief of niet, als een parlements-lid een terechte vraag stelt, dan

zal die hier altijd aan bod kunnen komen. Dat geldt voor u en voor de heer Peumans.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, creativiteit is een eigenschap van de heer Peumans en blijkbaar ook van de gouverneur, want hij vindt inderdaad geregeld nieuwe termen uit. Als ik het goed heb begrepen, had hij het over een prefinanciering via de LRM van bepaalde projecten. We moeten toch toegeven dat een ‘versnellingsbank’ een mooi woord is.

Mijnheer de minister, naar aanleiding van de beleidsbrief hebben we natuurlijk ook al gesproken over de relatie tussen de LRM en de PMV. In de vraag van de heer Peumans is er ook sprake van de GIMV, maar die heeft toch wel een heel ander statuut. Voor mij is het niet allemaal duidelijk meer. Het kan best zijn dat het om een verhouding met de GIMV ging, maar als ik het goed voor heb, is de GIMV voor de Vlaamse overheid niet echt een sturingsmechanisme om participaties op te nemen die worden bepaald vanuit een strategie van de Vlaamse overheid. De GIMV is een beursgenoteerd bedrijf waarin de VPM het aandeel van de Vlaamse overheid vertegenwoordigt. De Vlaamse overheid is natuurlijk voor 100 procent aandeelhouder van de VPM, maar niet van de GIMV zelf.

Ik dacht dat het vooral om de relatie tussen de PMV en de LRM ging en daarover hebben we het gehad naar aanleiding van de beleidsbrief. Op een vraag van mij, hebt u toen geantwoord dat er afspraken zijn. Als ik het goed heb begrepen, werden er afspraken gemaakt tussen de LRM en de PMV om de verschillende aspecten van het investeringsbeleid in Limburg op elkaar af te stemmen en te versterken, daar waar dat mogelijk is. Ik kan me voorstellen dat de versterking ervan de LRM een beetje meer budgettaire of financiële ruimte geeft.

De heer Peumans heeft een belangrijke vraag gesteld over iets wat we inderdaad niet terugvinden in de beleidsbrief: de rol die de LRM op zich zou kunnen nemen bij het prefinancieren van projecten die in het Limburgplan werden opgenomen. Het gaat om projecten die gefaseerd zijn, denken we maar aan het kruispunt in Lummen en de Noord-zuidverbinding. In de pers heb ik het voorstel gelezen om die projecten te versnellen zonder de meerjarenbegroting en de begroting van de Vlaamse overheid te verzwaren. Er wordt voorgesteld om de LRM voor een stuk aan prefinanciering te laten doen, daarbij rekening houdend met de zekerheid dat de middelen via de Vlaamse overheid toch terug naar de LRM zullen komen binnen het bestaande schema.

Mijnheer de minister, over dat initiatief vonden we niets terug in uw beleidsbrief. Is het een mogelijkheid? Is het

een denkspoor dat de LRM van de Vlaamse overheid mag volgen? De Vlaamse overheid is immers nog altijd voor 100 procent aandeelhouder van de LRM.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het kan geen kwaad om bepaalde zaken te herhalen, ook al klinkt dat misschien formeel. In deze commissie heb ik al verschillende keren heel uitdrukkelijk gezegd dat ik me als voogdijminister niet kan en niet wil inlaten met wat ik “het dagelijkse bestuur van de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid” noem. Deontologisch gezien ben ik als lid van de Vlaamse Regering verplicht om de nodige aandacht te besteden aan, maar ook om de nodige afstand te bewaren tot, de investeringsmaatschappijen. Ik focus me vooral op de opvolging van een correcte uitvoering en naleving van wat in de beheersovereenkomsten, en weldra ook in de samenwerkingsovereenkomsten, opgenomen wordt aan wederzijdse rechten en plichten.

Mijnheer Peumans, we hebben daarover 14 dagen geleden inderdaad een goed debat gevoerd met de LRM. We praatten daarbij wel degelijk over heel concrete performantiemaatstaven met meetbare objectieven en doelstellingen. Dat is voor mij de hoffelijke vertaling van ‘no free lunch’.

De raden van bestuur en de directies van de betrokken investeringsmaatschappijen zijn perfect op de hoogte van de spelregels zoals ik ze wil zien naleven.

Komt daarbij dat de GIMV een beursgenoteerde onderneming is waarin het Vlaamse Gewest nog altijd een belangrijke aandeelhouder is via de Vlaamse Participatiemaatschappij. Het is zelfs een referentieaandeelhouder, maar conform de principes van ‘corporate governance’ meng ik me absoluut nooit in de dagelijkse beslissingen die worden genomen door de GIMV.

Als ik vanuit die optiek een antwoord moet geven op de vraag of ik voorafgaandelijk op de hoogte gesteld werd van de gesprekken tussen de LRM en de GIMV, dan is het antwoord heel simpel: neen, ik was niet op de hoogte.

Het verbaast mij een beetje dat wordt gedaan alsof de GIMV en de LRM elkaar nog niet kenden. Het is niet zo dat ze elkaar nu pas vinden. Er zijn nogal wat participaties waar ze samen aan begonnen zijn. Vanzelfsprekend hadden ze daarover contact met elkaar. In een van de nominaal belangrijkste kapitaalparticipaties van LRM, namelijk Scana-Noliko, is de GIMV sinds 2004 een belangrijke, zonet een gelijkwaardige, financiële partner. In het verleden, en zelfs tot op vandaag, heb-

ben ze een aantal dossiers gezamenlijk bestudeerd, maar uiteindelijk stel ik vast dat ze niet gezamenlijk in besluitvormingsprocessen of participaties zijn gestapt, maar dat is natuurlijk de verantwoordelijkheid van het respectieve management en de respectievelijke raden van bestuur.

Waar komt nu de ontmoeting tussen de LRM en de GIMV vandaan? U weet dat ik eind augustus een nogal uitgebreid werkbezoek heb gebracht aan de LRM. Daarbij hebben we een heel interessante gedachteswisseling gehad met het management en een delegatie van de raad van bestuur. Dat gebeurde op vraag van de LRM. De LRM vroeg om in de aanloop van de samenwerkingsovereenkomst eens te bekijken waar we staan, wat de opdrachten en de uitdagingen zijn. Van deze niet onbelangrijke gegevens hebben we de grote lijnen besproken. De LRM heeft de vraag nog eens gesteld over wat er in het verlengde van de kaderbeslissing van de Vlaamse Regering zal gebeuren in 2010-2011. Ik heb toen heel nadrukkelijk mijn inzichten bekendgemaakt. Die inzichten zijn in deze commissie al genoegzaam bekend. Ik heb laten weten dat we dan op het einde van het Limburgplan komen en in verregaande mate de doelstellingen, die trouwens onder impuls van de minister-president tot stand zijn gekomen, uitgevoerd zullen hebben.

In het kader van dat overleg van 26 augustus 2006, heb ik zelf de suggestie gedaan aan de voorzitter van de raad van bestuur en aan het management om eens te kijken of en in welke mate ze geen sterke relatie kunnen aanknopen met bijvoorbeeld het Vlaams Instituut voor de Logistiek, het havenbedrijf van Antwerpen, het havenbedrijf van Zeebrugge of de Investeringsmaatschappij Vlaanderen. Ik heb aangeraden om meer op zoek te gaan naar partners in Vlaanderen, ook partners die nauwe connecties hebben of hadden met de Vlaamse Regering of de Vlaamse overheidsinstellingen en om te onderzoeken of er geen synergieën tot stand kunnen komen en win-winsituaties kunnen worden gerealiseerd.

Het is een goede zaak dat de GIMV bereid was om te bekijken of ze op een of andere manier, bijvoorbeeld via ARK-fondsen, in kleinere Vlaamse investeringsprojecten kan meestappen. Ook kan ze bijvoorbeeld een opvolgingsfinanciering doen die volledig wordt uitgewerkt door de LRM. Het is immers een courante praktijk bij investeringsmaatschappijen dat de ene het dossier behandelt en de andere mee de opvolgingsfinanciering realiseert. Ze moeten zich afvragen of ze het wiel niet aan het heruitvinden zijn of het werk dubbel doen.

Ik heb vastgesteld dat de in het licht van die suggestie een ontmoeting heeft plaatsgevonden. De gouverneur was de gastheer van de bijeenkomst. Ik was daar niet van op de hoogte, maar dat stoort me op generlei wijze. Ik heb hem ondertussen laten weten dat hij mij de vol-

gende keer gerust mee mag uitnodigen, niet omdat ik een gebrek aan koffie zou hebben, maar omdat ik op die manier een bijdrage kan leveren. In Antwerpen is er een heel rijke traditie op dat vlak. Voormalig gouverneur Kinsbergen nam vooral de sociaaleconomische toekomst van de Antwerpse provincie ter harte. Gouverneur Paulus hield zich vooral bezig met de mobiliteit in zijn provincie. Het stoort me absoluut niet dat de provincie zijn rol opneemt, opeist of waarmaakt. U kunt het noemen zoals u het wil, maar een gouverneur moet me absoluut niet op voorhand om toestemming vragen. Het voornaamste is dat iets gebeurt, dat er gewerkt wordt, dat ervoor wordt gezorgd dat een en ander versnelt.

Het idee van een versnellingsbank was voor mij compleet nieuw. Ik heb daarover net als u in de krant gelezen. Als ik het discours van de gouverneur goed begrijp, zegt hij dat we desnoods met middelen die niet op korte termijn worden uitgegeven, misschien kunnen kijken of een versnelling kan worden doorgevoerd in een aantal investeringsprojecten. Als men dat zou doen, zou ik vooral pleiten voor investeringen in projecten die op korte termijn de economische ontplooiing van de ondernemingsdynamiek in Limburg kunnen bevorderen, met jobcreatie en dalende werkloosheidscijfers als rechtstreeks en gunstig gevolg.

Naar aanleiding van de persconferentie over de aankoop van de Balim-terreinen, waar de gouverneur ook aanwezig was, heb ik gezegd dat ik bereid ben om over alles te praten. Er is een absolute voorwaarde voor mij en de Vlaamse Regering, namelijk dat een dergelijke operatie enkel en alleen kan worden overwogen wanneer ze geen enkele repercussie kan hebben tot consolidatie van deze investeringen tussen de LRM en de Vlaamse overheid, want dat zou ons budgettaire in een heel moeilijke situatie brengen.

Is het verhaal nu gedaan? Neen, het denkspoor is gelanceerd. Ik denk dat minister-president Leterme, die de leiding heeft van het Limburgplan en de monitoring aanstuurt, de vraag zal bekijken. We zullen ze ook binnen de regering bespreken naar aanleiding van de samenwerkingsovereenkomst die tot stand moet komen met de LRM. De gedachten zijn vrij. Als het niet schaadt, kan het misschien baten.

Ik ben bereid om elk idee te onderzoeken. Ik was hier niet van op de hoogte. Dat wil echter niet zeggen dat het een slecht idee is. Voor mij is deze discussie het startpunt van een nieuw debat dat we moeten voeren naar aanleiding van de samenwerkingsovereenkomst. In het decreet houdende corporate governance staat dat, vooraleer de Vlaamse Regering een samenwerkingsovereenkomst tekent, ze moet aantonen dat ze aan de bepalingen van het decreet voldoet. Vandaar ook dat

we deze overeenkomst begin volgend jaar, in februari of maart, willen finaliseren.

Het lijkt me niet slecht om, naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrief, rendez-vous te geven aan de LRM. Op dat moment kan dan dit soort vragen worden gesteld aan de voorzitter van de raad van bestuur en aan de nieuwe algemeen directeur van de Limburgse Reconvertiemaatschappij.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, ik zal uw antwoord grondig analyseren. U zegt dat de Vlaamse Regering afstand moet bewaren ten opzichte van de LRM en de GIMV. Daarnaast stel ik echter vast dat er gesproken wordt over een fundamentele strategie voor het Limburgplan. Ofwel gaat het om het zoveelste ballonnetje dat wordt opgelaten. Als dat zo is, leg ik me daarbij neer. Ik wil wel eens graag zien of die zaak naar voren komt als de samenwerkingsovereenkomst – de vroegere beheersovereenkomst – aan deze commissie wordt voorgelegd. Spijtig genoeg kan ik hier niet altijd aanwezig zijn omdat mijn prioriteit bij de commissie voor Mobiliteit ligt.

Ik heb tot nu toe geen enkele aanwijzing gehoord over het feit dat men een aantal projecten wil versnellen. U verwijst naar het versnellen van de sociaaleconomische dynamiek. In Limburg zijn er twee projecten die zogenaamd de sociaaleconomische dynamiek gaan versnellen. Die worden trouwens behandeld in de commissie voor Mobiliteit. Het gaat daarbij toch duidelijk om PPS-constructies via Via-Invest. Dat is toch iets heel anders.

Mijnheer de minister, wordt deze zaak daadwerkelijk gedragen? Komt ze ook tot uiting in de samenwerkingsovereenkomst die tussen de LRM en de Vlaamse Regering wordt afgesloten? Ik vind daar nergens een aanwijzing voor. De vraag is of dat realistisch is.

Minister Dirk Van Mechelen: Ik ben historicus van opleiding. U zult me dan ook niet kwalijk nemen dat ik naar het tijdspad verwijs. De minister stelt een beleidsbrief op. In september wordt die goedgekeurd door de regering. Ik kan de gouverneur niet beletten om op 6 november met een idee op de proppen te komen. Als u me vraagt of het om een idee van de gouverneur gaat, is het antwoord 'ja'.

Zoals steeds ben ik bereid om met alle ideeën van Vlaanderen rekening te houden. Ze moeten wel zinvol kunnen worden geïmplementeerd. Daarom heb ik ook nadrukkelijk gezegd dat, als het gebeurt, het ESR-neutraal moet gebeuren. Er mag geen enkel risico zijn voor de consolidatie met de Vlaamse begroting. Vanzelfsprekend moet het passen in de samenwerkingsovereenkomst, die in belangrijke mate uitvoering moet geven aan het Limburgplan. Op dat moment zal de zaak wor-

den bekeken. Uw uitspraak dat als het er niet in staat, de gouverneur verloren heeft, laat ik voor uw rekening. Ik zeg enkel dat ik met het idee rekening zal houden.

De heer Jan Peumans: Het gaat er niet over wie gewonnen of verloren heeft. Ik ga dat debat hier niet verder voeren. Er worden allerlei ideeën gelanceerd. Na drie maanden blijken die echter een zachte dood te sterven.

De discussie over de prefinanciering en de versnelling van het proces hebben we twee jaar geleden al gehoord. Op dat vlak is er tot nu toe geen enkel initiatief genomen. Mijn vraag is of er nu al dan niet initiatieven worden genomen. Welke projecten zal de LRM op die manier prefinancieren?

Het is niet de eerste de beste die dit soort uitspraken doet. Het gaat toch om een vertegenwoordiger van de federale en Vlaamse Regering. In Nederland staat een gouverneur trouwens gelijk met een regeringscommissaris.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal concrete vragen gesteld. U bent van de zaak niet op de hoogte. U antwoordt in algemene termen om te zeggen dat ze in die samenwerkingsovereenkomst zal worden opgenomen. Allemaal goed en wel, ik krijg echter geen antwoord op mijn vragen.

Ik denk en ik vrees dat er weer ballonnetjes worden opgelaten die snel zullen worden doorprikt. Dat is niet in het voordeel van Limburg.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik begrijp niet waar de heer Peumans zich druk over maakt. *(Opmerkingen van de heer Jan Peumans)*

Het is positief dat er een idee wordt geformuleerd om versneld bepaalde projecten door te voeren. Mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat het om projecten moet gaan die vooral de sociaaleconomische ruggraat kunnen versterken. Ik ben er echter ook niet helemaal gerust in.

U hebt de term 'prefinanciering' niet in de mond genomen. U zegt ook dat de ze ESR-neutraal moet zijn. Ik ben er niet helemaal gerust is omdat het verhaal van de LRM op een bepaald moment afloopt. Als er nu LRM-middelen worden gebruikt via een versnellingsbank om bepaalde projecten te realiseren, moet de ESR-neutraliteit verzekerd worden. De hele problematiek van de LRM zal opnieuw bekeken worden in 2010 of 2012.

Mijnheer de minister, in welke mate gaat het hier om het aanwenden van de beschikbare middelen binnen de

LRM voor uitgaven die logischerwijze door de Vlaamse overheid zouden moeten worden gefinancierd?

Minister Dirk Van Mechelen: In de beleidsbrief stond duidelijk wat de minister met die investeringsmaatschappij doet, wil doen en zal doen. Ik heb geen zin om hier parlementaire debatten te voeren over wat 'iemand' als idee lanceert. Als er een dossier komt, zal ik dat op zijn merites onderzoeken. Ik denk dat dat zal gebeuren naar aanleiding van de samenwerkingsovereenkomst. Ofwel wordt het voorgesteld, ofwel niet en dan is het zonder voorwerp.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, u spreekt over 'iemand' die een idee lanceert. Voor mij is het een groot verschil of een gouverneur zoiets lanceert of iemand in een café aan de toog. Het heeft te maken met het reconversiebeleid in Limburg. Ik volg dit dossier met extra aandacht en ik heb het woord prefinanciering in het Limburgdossier al heel vaak horen vernoemen. De heer Sannen zegt dat het projecten zijn die bijdragen tot de sociaaleconomische dynamiek van onze provincie. Maar de twee werken die ervoor in aanmerking komen – het beroemde punt in Lummen en de Noord-Zuidverbinding – zitten in Via-Invest. Dat is een heel ander systeem van financiering. Maar ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Peumans, u kunt er op die manier een cafédebat van maken. Wat ik zeg – en u kunt zichzelf veel knapper vinden dan de rest van Limburg – is dat een gouverneur zich de economische toekomst en ontwikkeling van zijn provincie mag aantrekken. Hij moet absoluut niet aan de minister-president of de minister van Begroting of de minister van Economie komen vragen of hij een initiatief mag nemen of met iemand mag praten of ideeën mag lanceren.

De heer Jan Peumans: Ik heb u niet gevraagd of de gouverneur een initiatief mag nemen. Nu begint u op een ander niveau te discussiëren. Ik heb u alleen uitleg gevraagd over wat in drie kranten gestaan heeft en wat de consequenties zijn van die uitspraken.

Minister Dirk Van Mechelen: Die consequenties zullen we bekijken in de samenwerkingsovereenkomst.

De heer Jan Peumans: Dan zal ik bekijken wat er over in de samenwerkingsovereenkomst staat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de nieuwe regeling waarbij niet langer vermindering van onroerende voorheffing wordt verleend aan mindervaliden met een oud Nederlands invaliditeitsattest

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, personen met een handicap genieten van een automatische vermindering van onroerende voorheffing voor hun woning. De voorwaarde is wel dat de feiten die hun handicap veroorzaakt hebben, hen moeten zijn overkomen én zijn vastgesteld vóór de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

Het betreft hier de forfaitaire vermindering voor de woning waarin een gehandicapte persoon op 1 januari van het aanslagjaar volgens het bevolkingsregister zijn officiële woonplaats heeft.

De vermindering wordt automatisch toegekend op het aanslagbiljet van de belastingplichtige, de schuldenaar van de onroerende voorheffing. Dit kan de eigenaar zijn, die deze vermindering dan op zijn beurt moet doorgeven aan de huurder. Daarvoor moet de huurder wel de vermindering éénmalig aanvragen met een meldingsformulier.

Onlangs werd ik aangesproken over een aantal dossiers. Het ging telkens om mindervaliden bij wie de invaliditeit door een Nederlandse instantie werd vastgesteld vóór hun 65ste. Deze mensen verkregen in het verleden steeds de vermindering van onroerende voorheffing. Vanaf het aanslagjaar 2006 kent de Belastingdienst Vlaanderen deze vermindering plots niet meer toe.

Gevraagd naar de reden waarom de vermindering plots na al die jaren niet meer wordt toegekend, antwoordt de Belastingdienst voor Vlaanderen als volgt: "Het bezwaar was laattijdig ingediend en er werd ambtshalve ontheffing verleend omdat de belastingplichtige recht heeft op een vermindering van onroerende voorheffing voor een gehandicapt persoon. Uit contacten met de Nederlandse instantie is gebleken dat de Nederlandse attesten niet gelijklopend zijn met de Belgische wetgeving ter zake. Hierdoor zijn wij genoodzaakt de vermindering met ingang van aanslagjaar 2006 niet meer toe te passen. U kunt dit vermijden door ons een geldig attest van de FOD Sociale Zekerheid, directie-generaal Personen met een handicap, te bezorgen."

Anders gezegd: de oude Nederlandse invaliditeitsattesten worden niet meer aanvaard vanaf het aanslagjaar 2006. De betrokkenen moeten een nieuwe procedure instellen om een attest te verkrijgen van de FOD Sociale Zekerheid.

Dit is, los van alle rompslomp die daarbij komt kijken, vooral nadelig voor personen ouder dan 65 jaar die meestal geen attesten meer hebben waaruit blijkt dat hun invaliditeit vóór hun 65^e werd vastgesteld, zodat zij blijkbaar van de FOD Sociale Zekerheid geen attest met terugwerkende kracht kunnen verkrijgen.

Ik wil de minister vragen of dit allemaal klopt en op grond van welke overwegingen deze nieuwe regeling werd getroffen, waarbij de Nederlandse invaliditeitsattesten niet meer worden aanvaard vanaf het aanslagjaar 2006. Bent u zich bewust van het feit dat deze nieuwe regeling, waarbij die vermindering niet langer wordt toegekend aan die groep van mindervaliden, die groep rechtstreeks raakt? Zo ja, bent u bereid te onderzoeken hoe aan deze toestand een einde kan worden gemaakt?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, in 1999 werd zoals u weet voor het eerst de inning van de onroerende voorheffing door de Vlaamse administratie verzorgd. Sindsdien wordt, zoals mevrouw Hostekint terecht in haar vraagstelling heeft toegelicht, een forfaitaire vermindering toegepast op de onroerende voorheffing wanneer een gehandicapt persoon deel uitmaakt van het gezin dat de woning betreft.

De vermindering die per gehandicapt persoon wordt toegekend, is gelijk aan de forfaitaire vermindering voor twee kinderbijslaggerechtigde kinderen.

Een persoon met een handicap is iemand van wie het volgende is vastgesteld. Ofwel is door zijn lichamelijke of psychische toestand zijn verdienvermogen vermindert tot een derde of minder van wat een niet-gehandicapte persoon kan verdienen. Ofwel heeft hij een volledig gebrek heeft aan zelfredzaamheid of een vermindering ervan van minstens negen punten. Ofwel is hij een RIZIV-invalid. Dit betekent dat hij als arbeidsongeschikte is erkend en na één jaar van primaire arbeidsongeschiktheid als invalide door het RIZIV is erkend. Ook hier dient het verdienvermogen een derde of minder te zijn. Ofwel is hij als gevolg van een administratieve of gerechtelijke beslissing voor minstens 66 procent blijvend fysiek of psychisch gehandicapt of arbeidsongeschikt verklaard.

De feiten die de handicap veroorzaakt hebben, moeten in ieder geval vastgesteld zijn vóór de betrokkene de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt. De vermindering wordt automatisch toegekend op het aanslagbiljet van de belastingplichtige. Indien de gehandicapte deel uitmaakt van het gezin van de huurder, dan moet de vermindering wel éénmalig worden aangevraagd. Deze aanvraag kan online via de website www.onroerendevoorheffing.be worden ingediend. De belastingplichtige eigenaar moet de vermindering doorgeven aan de huurder.

Waar ligt nu de moeilijkheid met personen van wie de vereiste hoedanigheid door een Nederlandse instantie werd vastgesteld? Ik heb naar aanleiding van uw vraag mijn administratie de opdracht gegeven deze problematiek grondig te onderzoeken.

Wanneer een Nederlander een attest kan voorleggen waaruit blijkt dat hij arbeidsongeschikt is, zoals vastgesteld door een Nederlandse instantie, dan wordt hem zonder enig onderscheid met onze eigen bevolking de vermindering van de onroerende voorheffing toegekend. Ook hier geldt dus het automatisme. Maar wanneer hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, eindigt uiteraard ook zijn arbeidsongeschiktheid. Voor alle duidelijkheid: het zit hem in de arbeidsongeschiktheid. Hij is dan immers niet meer beschikbaar voor de arbeidsmarkt. Of hij dan nog verder als persoon met een handicap kan worden beschouwd voor de toepassing van de vermindering van onroerende voorheffing, is natuurlijk niet meer zeker.

Dit principe geldt trouwens net zo goed voor alle andere personen – dus ook onze eigen mensen – van wie de arbeidsongeschiktheid door het RIZIV is erkend. Of deze personen bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd ook een vermindering van zelfredzaamheid van minstens negen punten hebben, of als blijvend lichamelijk of geestelijk gehandicapt kunnen worden beschouwd, is niet altijd zeker. Een arbeidsongeschiktheid is – gelukkig – niet altijd een definitief gegeven. Wanneer de FOD Sociale Zaken of het RIZIV vaststelt dat de gezondheidstoestand van een persoon zo geëvolueerd is dat hij niet langer ongeschikt of gehandicapt is, dan betekent dit meteen ook het verlies van de vermindering van de onroerende voorheffing.

Het is precies deze overweging die de Vlaamse Belastingdienst heeft doen besluiten om de als arbeidsongeschikt erkende Nederlanders niet zonder meer als blijvend invaliden te erkennen vanaf hun 65^e verjaardag. Ofschoon het uiteraard niet de bedoeling is om Nederlandse inwijkelingen fiscaal te discrimineren, moeten we opletten dat we ook niet in een omgekeerd scenario terecht komen waarbij er een omgekeerde discriminatie zou ontstaan in deze fiscale materie, wat natuurlijk evenmin toelaatbaar zou zijn.

U verwijst naar een beslissing van de Belastingdienst voor Vlaanderen, die deze vermindering vanaf het aanslagjaar 2006 plots niet meer zou toekennen. Ik kan u alleszins bevestigen dat voor wat het aanslagjaar 2006 betreft, de Vlaamse Belastingdienst mij laat weten dat er niets veranderd is ten opzichte van eerdere aanslagjaren. De arbeidsongeschikte Nederlanders, ook diegenen die ouder zijn dan 65 jaar, zullen voor dit aanslagjaar de vermindering kunnen blijven genieten.

Omdat de Vlaamse Belastingdienst zeker geen heksenjacht op Nederlandse ex- arbeidsongeschikten op het

getouw wil zetten, heb ik de volgende werkwijze, te volgen vanaf aanslagjaar 2007, afgesproken. Nederlandse ex-arbeidsongeschikten die op 1 januari 2007 de leeftijd van 65 jaar al hebben bereikt, zullen de vermindering van de onroerende voorheffing blijvend genieten, op voorwaarde dat die arbeidongeschiktheid minstens 60 percent bedroeg. De andere Nederlandse ex-arbeidsongeschikten kunnen zich uiteraard tot de FOD Sociale Zaken wenden om een verminderde zelfredzaamheid of een lichamelijke of geestelijke handicap te laten vaststellen. Dan zal hen, net zoals voor de eigen inwoners, de vermindering blijvend worden toegekend.

De Vlaamse Belastingdienst heeft met de Nederlandse instanties hierover trouwens al overlegd en beschikt over een lijst van personen die zich in deze situatie bevinden. Om de arbeidsongeschikte Nederlanders niet plotseling voor een voldongen feit te plaatsen, zal de Vlaamse Belastingdienst een schrijven richten aan de arbeidsongeschikte Nederlanders die zich in de leeftijdscategorie van 60 tot 64 jaar bevinden, om dit standpunt toe te lichten en vooral om de nodige informatie te verstrekken.

Ik denk dat we hiermee eigenlijk maar één ding hebben nagestreefd: een redelijke oplossing waarbij Belgen en Nederlanders met betrekking tot de vermindering van de onroerende voorheffing op dezelfde manier worden bejegend. Daarvoor zullen we ook door middel van het informatieve schrijven dat vanuit Financiën zal vertrekken proberen om tot eenzelfde toepassing van de regelgeving te komen.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik dank u voor uw uitgebreide en technische antwoord. Ik zal het bekijken en toetsen aan wat mij is voorgelegd in de dossiers. Wat ik echter niet goed snap, is dat het schrijven dat uitging van de Belastingdienst het plots had over Nederlandse attesten die niet meer gelijklopend zouden zijn met de Belgische wetgeving. Wat is daar veranderd in vergelijking met vroeger?

Minister Dirk Van Mechelen: Het gaat eigenlijk om het statuut van arbeidsongeschiktheid en/of invalide-zijn op 65. Dat is de pointe van het verhaal. Je kunt arbeidsongeschikt zijn maar niet invalide. In Nederland geldt de wetgeving op de arbeidsongeschiktheid – de WAO of de AOW – als dé vluchtweg, zoals wij werklozen hebben die in de werkloosheidsval terechtkomen, een uitkering genieten en langdurig werkloos blijven. Men wil die twee dingen uit elkaar houden. Iemand kan om diverse redenen arbeidsongeschikt zijn, bijvoorbeeld om psychologische redenen. De vraag is alleen: is die persoon op zijn 65° een persoon met een handicap, zoals wij dat toepassen op onze eigen regelgeving in Vlaanderen? Dat kun je daar niet uit afleiden. Daarom heeft men gezegd:

die mensen van 65, of die tussen de 60 en de 64, zullen we waarschuwen dat zij dan een attest moeten voorleggen van de FOD Sociale Zaken om zich gelijk te stellen met wie gehandicapt is in Vlaanderen. Daardoor heffen we de omgekeerde discriminatie op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
